

GLOSSA PREMI SOLIDARITAT I MENCIÓ ESPECIAL MITJANS DE COMUNICACIÓ

Acte de lliurament [11 de juny de 2018, Parlament de Catalunya]

PUNT DE REFERÈNCIA

Molt honorable President del Parlament de Catalunya; digníssimes autoritats; amigues i amics.

Un any més ens trobem reunits/des a la seu del Parlament de Catalunya per fer el lliurament del Premi Solidaritat i de la menció especial Mitjans de Comunicació. Perquè com sempre, cal agrair novament la tasca diària que tant col·lectius com persones realitzen sovint de forma anònima, silenciosa, amb fermesa i convicció, per tal que garantir els drets humans i que la seva efectivitat no siguin només uns eslògans que es repeteixen durant la commemoració dels Dies Internacionals.

El dilluns 12 de febrer es va reunir novament el jurat de l'edició 2017 del Premi Solidaritat, un guardó que atorga l'Institut de Drets Humans de Catalunya des de 1987 a persones i entitats que destaquen per la seva lluita a favor dels drets humans i, com cada any, no va ser gens fàcil escollir-ne només una de les 15 candidatures que es van postular enguany.

Novament el jurat ha volgut atorgar el premi en un àmbit que en altres edicions també va rebre aquest reconeixement: l'àmbit de la infància... Fa 2 anys reconeixíem la tasca d'acompanyament que rebien els/les MENAs quan se'ls practicava la prova per a la determinació de la seva edat. Enguany, el Jurat ha decidit reconèixer la tasca d'acompanyament que duu a terme l'Associació Punt de Referència per fer front a l'emancipació del jovent tutelat i extutelat.

Punt de Referència és una Associació sense ànim de lucre que va néixer l'any 1997 i té per missió institucional afavorir la plena integració social, la igualtat d'oportunitats i la millora de la qualitat de vida dels joves extutelats, en risc d'exclusió social, acompanyat-los en el seu procés d'emancipació.

Una tasca compartida i desenvolupada per professionals i persones voluntàries amb l'objectiu d'enfortir els recursos i les habilitats personals i la xarxa social de tots i totes aquestes joves.

L'emancipació de qualsevol persona esdevé un moment important d'autoafirmació. En general, hom s'emancipa quan sent que ha arribat aquell moment de deixar el niu; se sent preparat i amb les eines i suports suficients com per fer front a l'autonomia plena. I alhora, sabent i sentint aquella certesa que malgrat allunya-nos de la tutela dels nostres progenitors, comptem amb una xarxa on caure, que ens orientarà, que vetllarà per a que es garanteixin drets fonamentals com l'habitatge, el treball, els nostres drets civils i socials. Aquesta incondicionalitat és necessària en tot procés d'acompanyament personal perquè hom necessita punts de referència als quals adreçar-se davant els dubtes, les incerteses, amb qui compartir els seus propis avenços, decisions...

Aquest punt de referència és el que els manca als més de 600 joves que en complir la seva majoria d'edat han de deixar els centres de protecció on van ser acollits/des com a menors en situació de desemparament i convertit-se d'un dia a l'altre en persones adultes i autònomes. Joves que no han decidit emancipar-se sino que per imperatiu del sistema, de la llei...es troben amb escasses alternatives.

El sistema de protecció compta amb una xarxa de professionals que són aquest punt de referència mentre dura la tutela; però com es treballa la sortida en arribar la majoria d'edat? el final d'aquest vincle? quins punts de referència queden?

Tot plegat resulta un amalgama de condicionants als quals han de fer front aquest jovent que resulta molt complexe de gestionar de no ser per tots els projectes i oportunitats que el brinda l'Associació Punt de Referència.

Aquesta Associació ofereix poder fer aquest procés d'emancipació de forma acompanyada a través de 3 pilars fonamentals: el treball dels professionals que treballen entorn a 8 projectes i que segur que ens explicaran; la xarxa de voluntariat i, el mètode basat en la mentoria social. Una eina d'intervenció social que promou la relació entre persones que, voluntariàment, construeixen un vincle afectiu i de confiança a través de la què potencien el seu desenvolupament personal.

Punt de Referència és pionera a Catalunya en introduir la mentoria social a Catalunya. L'any 2012 va impulsar la creació de la Coordinadora de Mentoria Social que actualment compta amb 11 entitats associades.

Aquest model d'intervenció sobre el qual ha construït la seva resposta aquesta Entitat rescata valors socials tan essencials com la solidaritat; rescata l'espai de les relacions en l'àmbit comunitari; de com les relacions interpersonals són necessàries per a l'emancipació, l'autonomia, la integració, l'apoderament personal.

Per tots aquests motius, el Jurat constituït a aquest efecte per l'Institut de Drets Humans de Catalunya, ha decidit atorgar el Premi Solidaritat corresponent a l'any 2017 a l'Associació Punt de Referència.

JAUME DE CÓRDOBA

Abans de continuar volem donar les gràcies molt especialment al sr Jaume de Córdoba per ser l'autor de l'obra que ha esdevingut el símbol del Premi Solidaritat. Anys enrere va acceptar la nostra proposta de crear aquesta escultura que tenim aquí i que ara lliurarem, i de la qual existeix un nombre limitat. Una mà estesa i solidària que ha esdevingut senya d'identitat de l'Institut. Una vegada més, moltíssimes gràcies sr. Jaume de Córdoba!

ANA BERNAL TRIVIÑO

En l'edició del Premi Solidaritat de 1998, amb motiu del 50è aniversari de la Declaració Universal de Drets Humans, es va crear la menció especial "Mitjans de comunicació" amb l'objectiu de reconèixer a mitjans i professionals de la comunicació que, en l'exercici de la seva tasca divulgativa i informadora, aborden d'una manera clara i decidida la defensa, la protecció i la promoció dels drets humans.

En aquesta ocasió la menció mitjans de comunicació reconeix el periodisme militant de la professora i periodista Ana Bernal Triviño. Una periodisme imprescindible per acabar amb les estructures patriarcals i les violències que comporten. Un periodisme feminista i compromès que des dels mitjans de comunicació canalitza les lluites per enderrocar les barreres físiques, jurídiques i socials que impedeixen fer realitat el principi d'igualtat.

Ana Bernal Triviño és professora a la Universitat Oberta de Catalunya, especialitzada en mitjans de comunicació digital. Com a periodista ha treballat en diversos mitjans i actualment col·labora a Público, Eldiario.es i El Periòdic de Catalunya.

Els seus articles són un al·legat per la igualtat, un exemple de convicció i responsabilitat del paper dels mitjans en la defensa dels drets humans, en la denúncia de les injustícies i en la dignificació de les víctimes.

Fem nostres i reproduïm avui les seves paraules durant la intervenció al tribunal de les dones contra les violències masclistes que es va celebrar al Congrés al novembre de l'any passat:

Sensibilitzar sobre les diferents formes de violència i els traumes que provoquen és tasca urgent als mitjans perquè si la violència no s'assenyala a una notícia es normalitza, es justifica. L'agressor se sent impune i impedeix que l'agredida identifiqui aquestes accions com a violència.

El periodisme no pot ser neutral a la violència de gènere. Nosaltres volem afegir, no pot ser neutra davant les violacions dels drets humans.

És per aquests motius que l'Institut de Drets Humans de Catalunya va decidir atorgar la menció especial Mitjans de Comunicació a Ana Bernal Triviño en reconeixença a una de les veus més destacades en el panorama mediàtic actual de la lluita feminista i de la denúncia de les desigualtats de gènere, especialment de les violències contra les dones.

L'enhorabona